तां च केशेषु अपि प्राप्तां निमग्नां दूरम् अम्भसि
अनुसर्तुं स्त्रियं सो ऽपि वीरस् तत्र 'एव मग्नवान् । 29
निमज्ज्य च ददर्श 'अत्र स श्रीदत्तः क्षणाद् इति
शैवं देवकुलं दिव्यं, न पुनर् वारि न स्त्रियं । 30
तद् दृष्ट्वा महद् आश्चर्यं आप्तो नत्वा वृषध्वजं
उद्यानि सुन्दरे तत्र तां निनाय विभावरीं । 31
प्रातश् च देवम् ईशानं सा पूजयितुम् आगता
ददृशे तेन मूर्ता 'इव नृपश्रीः स्त्रीगुणान्विता । 32
ईश्वरं पूजयित्वा च सा ततो निजमन्दिरं
ययाव् इन्दुमुखी, सो ऽपि श्रीदत्तो ऽनुजगाम तां । 33
ददर्श मन्दिरं तच् च तस्याः सुरपुरोपमं,
प्रविविश च संभ्रान्ता सा 'अवमानेन मानिनी । 34
सा 'अप्य् असंभाषमाणा 'एव तम् अन्तर्वासवेश्मनि
तन्वी न्यषीदत् पर्यङ्के स्त्रीसहस्रोपसेविता । 35
श्रीदत्तो ऽपि स तत्र 'एव निषसाद तदन्तिके,
अथ 'अकस्मात् प्रववृते तया साध्या प्ररोदितुं । 36
निपेतुः स्तनयोस् तस्याः संतता वाष्पविन्दवः,
श्रीदत्तस्य च तत्कालं कारुण्यं हृदये गतं । 37
ततः स च 'एनां पप्रच्छ, का त्वं, दुःखं च किं तव?
वद सुन्दरि, शक्तो ऽहं तन् निवारयितुं यतः । 38

Digitized by Google